

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19C/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725202886
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8725202886.1

Uznesenie

19C/60/2025

Okresný súd Poprad v právnej veci žalobcov: 1) Pozemkové spoločenstvo Urbár Štrba, Školská 118, 059 38 Štrba, IČO: 42 380 022, 2) Lúky Štrba, Lúky Štrba, s. r. o., Urbárska 72, 032 61 Važec, IČO: 56 437 714, obaja právne zastúpení: JUDr. Bc. Soňa Chlebovec, advokátka, so sídlom AK Lúčna 2710/6, 058 01 Poprad, IČO: 50 039 202, proti žalovaným: 1) EUROPEAN ARAB REAL ESTATE CO W.L.L., Office 85, poschodie 8., budova 44, cesta 1701, jednotka 317, Bahrajnská spoločnosť turizmu, Diplomatická zóna, Bahrajn, Manamma, IČO: 166788-1, 2) NAVAJA, s.r.o., Beskydská 5680/11, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 45 865 264, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, taktó

rozhodol:

19C/60/2025

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 327 Civilného sporového poriadku o d m i e t a.

II. O trovách konania o neodkladnom opatrení rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali dňa 6.8.2025 na tunajší súd vo veci samej určovaciu žalobu a s poukazom aj na žalobné tvrdenia žiadali tiež o vydanie neodkladné opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. , ktorým žiadali, aby súd rozhodol tak, že :

„1. Žalovaní sú povinní zdržať sa uzatvárania nájomných zmlúv, resp. iných odplatných alebo neodplatných právnych úkonov, ktorých predmetom je najmä, ale nie výlučne, nájom/podnájom, užívanie a/alebo obhospodarovanie, či akékoľvek iné dočasné prenechanie práv k pozemkom tretím osobám, k pozemkom evidovaným na LV č. XXXX, pre katastrálne územie A., obec A., okres B., špecifikovaných v Nájomnej zmluvy, od doručenia tohto neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej.

2. Žalovaní sú povinní zdržať sa uzatvárania dohôd o postúpení práv a povinnosti z Nájomnej zmluvy na tretie osoby od doručenia tohto neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej.“

2. Súd po oboznámení sa s predmetom sporu a s kompletným spisovým materiálom, ako i zrejme súvisiacimi spormi vedenými na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25Cb/10/2025 a Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 21C/7/2025 konštatuje nasledovné :

3. Je zrejmé, že žalobca 1/ a 2/ sa domáhajú vo veci samej na súde určiť, že žalovaný 1/ nemá práva a povinnosti nájomcu z dôvodu, že postúpenie práv a povinností z nájomnej zmluvy žalovaným 2/ bolo zmluvami z 9.8.2023 a 14.3.2024 žalovanému 1/ neplatným. Tiež sa domáhajú určiť, že ani jeden zo žalovaných nemá práva a povinnosti vyplývajúce z nájomnej zmluvy zo 4.10.2012, a že jediný, kto má práva nájomcu / k sporným parcelám, ktoré boli predmetom nájmu zmluvou zo 4.10.2012 / je žalobca 2/, a to na základe nájomnej zmluvy medzi ním a žalobcom 1/ ako prenajímateľom zo dňa 12.12.2024.

4. Odhliadnuc od toho, či petity žaloby sú prípustnými v súlade s C.s.p. , čo bude posudzované o. i. ďalej v konaní o samotnom merite veci, žalobcovia sa domáhajú prioritne aj návrhom, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by zaviazal oboch žalovaných k povinnosti, aby sa: 1/ zdržali uzatvárať nájomné zmluvy, resp. iné odplatné alebo neodplatné právne úkony, ktorých predmetom je najmä, ale nie výlučne nájom/ podnájom, užívanie a / alebo obhospodarovanie či akékoľvek iné dočasné prenechanie práv k pozemkom tretím osobám k pozemkom evidovaných na LV č. XXXX, pre katastrálne územie A., obec A., okres B. špecifikovaných v Nájomnej zmluve od doručenia tohto neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej a 2/ zdržali sa uzatvárať dohody o postúpení práv a povinností z nájomnej zmluvy na tretie osoby a to od doručenia tohto neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

5. Osobitne, nad rámec dôvodov plynúcich so samotného zdôvodnenia žaloby a k nej priložených dôkazov žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne návrh odôvodňujú tým, že k sporným pozemkom je riziko, vzhľadom na doterajší postup žalobcov, že budú uzatvárať podnájomné zmluvy s inými subjektami, tretími stranami, či postupovať práva a povinnosti z Dohody a z Dohody 2 bez súhlasu žalobcu 1/, čím by boli ohrozené práva žalobcov, vrátane vzniku škody v dôsledku nemožnosti užívania ďalších a ďalších pozemkov, pričom ďalšími úkonmi žalovaného 1/ - ďalším postúpením práv a povinností z Dohody a Dohody 2 by mohlo dôjsť k nekontrolovateľnej zmene údajného nájomcu z Nájomnej zmluvy. Vydaním neodkladného opatrenia sa tak ochráni aj práva tretích strán, ktoré by mohli vstúpiť do podnájomného vzťahu so žalovaným 1/ a eliminuje sa vznik škody na ich strane. Žalovaným vydaním neodkladného opatrenia nevznikne žiadna škoda.

6. Ku tak koncipovanému návrhu súd v prvom rade uvádza, že nejde v ňom len o návrh v zmysle § 325 ods. 2 písm. d), ale aj v zmysle § 325 ods. 2 písm. c) C.s.p.

7. Tiež súd musí konštatovať, že žalobca 1/ sa do takej situácie, ako popisuje, a ktorej sa teraz snaží zabrániť a vyjsť z nej prostredníctvom súdu vydaním neodkladného opatrenia dostal sám, a to uzavretím nájomnej zmluvy na svoj, resp. zverený majetok urbárikov, kde vlastne zveril dispozíciu s týmto majetkom v podstate nekontrolovateľne a bezbreho nájomcovi / žalovanému 2/, resp. tak aj žalovanému 1/ a stanovil aj v samotnej nájomnej zmluve také podmienky, ktoré sú až neobvyklé u štandardných nájomných zmlúv, teda až vylučujúce dispozície vlastníka a na veľmi dlhú dobu.

8. Súdu neušlo ani to, že v podstate rovnakú zmluvu, ako so žalovaným 2/ uzavrel žalobca 1/ aj so žalobcom 2/ dňa 12.12.2024, a to dokonca aj s rovnakým ustanovením o postúpení práv a povinností zo zmluvy tretím osobám, ktoré vytvorilo vlastne zdroj, dôvod žaloby vo veci, hoci v žalobe sám konštatuje (bod I., strana 2 žaloby), že práve taká dohoda je neplatná a neúčinná pre vzdanie sa do budúcnosti svojich práv prenajímateľa, pre vzdanie sa dispozície s určením strany, s ktorou vstupuje do právneho vzťahu..., že nemusí vedieť, s kým je v aktuálnom nájomnom vzťahu, ak si nájomca nespĺní povinnosť oznámiť postúpenie, keďže s nespĺnením tejto povinnosti zmluva nespájala účinnosť prevodu, či jeho neplatnosť.. Súd potom nevie, prečo vzhľadom na také tvrdenie žalobcov v žalobe, keď zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobilo vlastníkovi rôzne problémy, spochybnenia práva a súdne spory znova a o ktorom tvrdí, že je neplatné a neúčinné z pohľadu práva, prečo znova zopakoval v zmluve s iným nájomcom (a aj iné ustanovenia...) a z ničoho nevyplýva, žeby práve tento nájomca poskytoval výslovne záruky, že sa to nebude opakovať....Pritom zmluvu uzatvorili za nejasej situácie, keď nájomcom by mohol stále byť žalovaný 1/. Táto skutočnosť však nie je pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, za danej situácie, ktorú konštatuje nižšie súd, a spôsobe rozhodnutia, dôležitá.

9. Súd v tejto súvislosti ale musí aj preventívne poukázať na jeden z princípov súkromného práva a to princíp "práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), " (vigilantibus iura scripta sunt), ktorý platil už v rímskom práve a vlastne znamená, že práva sú určené tým, ktorí sú aktívni,

proaktívni a ostražití v ochrane svojich práv a povinností v právnom systéme. Ak sa niekto nepostará o svoje práva včas, môže ich stratiť alebo oslabiť ich vymáhateľnosť.

10. „Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011).

11. Napriek uvedenému, súdu sa javí po podrobnom oboznámení sa so spisovým materiálom a skutočnosťami vyplývajúcimi so zrejme súvisiacich, už vyššie uvádzaných súdnych konaní, najmä z tvrdení žalobcov, existencia potreby upraviť vzťahy medzi žalovanými a žalobcami do akéhokoľvek spôsobu ukončenia sporu, a ak nedôjde k inému rozhodnutiu vo veci, tak zrejme potom do určenia súdu, komu svedčí právo a aké, ochranu vlastníkov pred tvrdeným špekulačným postupom nájomcu, resp. nájomcov (žalovaných 1/ a 2/), a to aj dôvodu nemnoženía sa prípadných ďalších sporov o predmet nájmu, ale takému postupu – rozhodnutiu súdu však bránia formálne prekážky – nedostatky podania, ktoré súd nemôže odstraňovať, a nemieni aj preto ani vykonávať obmedzené dokazovanie výsluchom strán či získavaním ich vyjadrení (§ 329 ods. 1, prvá veta C.s.p). Tiež súd preto ani nemôže zasahovať do navrhovaného petitu a upravovať ho...

12. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 2 C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p. (Náležitosti návrhu neodkladného opatrenia) V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

15. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 C.s.p., V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

16. Podľa § 327C.s.p. , Ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

17. Súd má po preskúmaní spisového materiálu za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemá náležitosti žaloby vyžadované § 132 C.s.p., a ani náležitosti návrhu podľa § 326 C.s.p., neopisuje

zrozumiteľne a určito skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, hodnoverne dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a jeho trvanie a nie je zrejmé, akého konkrétneho opatrenia sa navrhovatelia domáhajú. Návrh nie je súdu celkom zrozumiteľný, je neurčitý pre uvádzanie všeobecných nekonkretizovaných pojmov, tiež navrhuje obmedzenia, ktoré nie je možné ani nájomcovi pri zachovaní logiky práva uložiť.

18. V návrhu síce žalobcovia označili dôkazy, ktoré sú ale všeobecne dôkazmi vo veci samej, avšak predložené dôkazy nie sú postačujúce pre rozhodnutie súdu buď v pozitívnom alebo negatívnom zmysle o neodkladnom opatrení a chýbajú dôkazy osvedčujúce tvrdenia navrhovateľov, žalobcov. Ide najmä o to, že žalobcovia nepredložili potrebné dôkazy, ktoré by osvedčili ich tvrdenia, hoci žalobcovia o.i. majú v zmysle § 132 ods. 3 C.s.p. povinnosť pripojiť všetky dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôžu pripojiť bez svojej viny.

19. Súdu jednoznačne chýbajú prioritne dôkazy o tom, ako a kto mohol a môže za žalobcu 1/ konať. Register pozemkových spoločností u Okresného úradu Poprad na internete neobsahuje žiadne údaje a ani informačný systém lesného hospodárstva, ktoré vedie register neobsahuje údaje, ktoré sú potrebné súdu, existujúce nestačia na to, či v rozhodnom období konali za spoločenstvo príslušné orgány či osoby a nevie tak ani zistiť ani to, či vôbec plnomocenstvo na zastupovanie je udelené riadne. Súd nemôže vyžadovať písomne informácie od okresného úradu či navrhovateľov, lebo by už vykonával dokazovanie.

20. Postavenie spoločenstiev upravuje zákon č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o pozemkových spoločenstvách“, resp. „ZoPS“). Urbariáty, komposesoráty a im podobné útvary (v súčasnosti nazývané pozemkové spoločenstvá) sú príznačné pre naše územie a slúžia lepšiemu a hospodárnejšiemu využívaniu (v súčasnosti) poľnohospodárskej či lesnej pôdy...Primárne je potrebné vychádzať z toho, že všetky spoločenstvá podľa zákona o pozemkových spoločenstvách sú právnickými osobami (§ 3 ZoPS). V súčasnosti nie je možné, aby existovali spoločenstvá bez právnej subjektivity, ako tomu bolo za účinnosti predchádzajúceho zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách.

21. Navrhovatelia podľa súdu boli povinní predložiť doklady, aby bolo zrejmé, kto a v akých prípadoch za spoločenstvo koná, či to je zhromaždenie alebo výbor a kto v mene výboru navonok, či nájomnú zmluvu a v takej podobe vôbec bol oprávnený v mene urbárikov uzatvoriť výbor a v akom zložení a či také rozhodovanie nebolo zverené zhromaždeniu a pod.(§ 14 až 16 zákona č. 97/2013 Z.z.). Každopádne súd pre svoje rozhodnutie potreboval zmluvu o spoločenstve a schválené stanov, či preukázanie neexistencie iného rozhodnutia spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti alebo spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti k predmetným parcelám (§ 16 ods. 2 písm. b).

22. A ani k ostatným sporovým stranám navrhovatelia nepredložili relevantné doklady o ich právnej subjektivite a nútia súd, aby vlastne v konaní o vydanie neodkladného opatrenia vykonával dokazovanie a z vlastnej iniciatívy, čo nie je účelom daného špecifického konania, ktoré práve spočíva v tom, že dokazovanie v tomto konaní sa zásadne nevykonáva.

23. Zmluva o nájme má byť podľa návrhu z roku 2012 a má mať 3 dodatky, avšak navrhovatelia predložili iba dodatok jeden (č.3 z 9.9.2014), iné jej dodatky nie, pričom nepredložili ani pôvodný text nájomnej zmluvy. Navrhovatelia predložili síce text úplného znenia nájomnej zmluvy, na uzavretí takej zmluvy sa dohodli, no zas daná zmluva v úplnom znení (z ktorého nie je možné zistiť predmetné dodatkami zmenené znenia zmluvy) nie je datovaná, nie je možné zistiť, kedy bola uzavretá, čo súd považuje za jej nedostatok, a nemôže preto z nej vychádzať.

24. K samotnému textu návrhu súd uvádza, že postúpiť možno práva nie z dohody o prevode práv a povinností, ale len zo samotnej nájomnej zmluvy.

25. Žalovaní ako nájomcovia, sa majú taktiež podľa návrhu zdržať uzatvárania nájomných zmlúv, čo ale nedáva logiku, pretože nájomcovia samotní môžu uzatvoriť nanajvyš podnájomné zmluvy, ak im to zmluva nezakazuje, nie sú vlastníci, takže nemôžu uzatvárať nájomné zmluvy, nakoniec, sami sú nájomcovia.

26. Tiež navrhovatelia v návrhu označujú oboch žalovaných ako nájomcov, pričom v žalobe uvádzajú, že žalovaný 2/ už nie je nájomcom a tiež, že žalovaný 1/ odstúpil od zmluvy o postúpení práv z nájomnej zmluvy, až na časť týkajúcu sa niektorých parciel, vo väčšej časti, pričom tiež sa aj uvádza, že potom zas mu práva z nájomnej zmluvy boli postúpené. Navrhovatelia teda nemajú sami jasno, kto a v akej časti je zo žalovaných nájomcom, resp. ešte nájomcom alebo už bývalým nájomcom.. Ak žalovaný 1/ odstúpil od zmluvy o postúpení práv a povinností z nájomnej zmluvy, tak voči nemu potom by bolo dôvodné vydať obmedzenia len v časti týkajúcej sa pozemkov, ktoré mu zostali, súd nevidí dôvod, aby mu ukladal povinnosti týkajúce sa parciel, ku ktorým nemá žiaden právny vzťah, čo zrejme nie je sporné. Existuje tu zmätočnosť, ktorú navrhovatelia v návrhu neodstránili. Nestačí to tak označiť ako dohoda, či nájomná zmluva.

27. Žalobcovia by si mali ozrejmiť, aké práva nájomcovia nadobúdali k pozemkom zo zmluvy o nájme a obmedziť len tie, a ktoré sú reálne porušované a ohrozované. Súd nemôže akceptovať neurčité a ničím nekonkretizované, široko koncipované určenie povinností tak, že by malo ísť o všetky odplatné či neodplatné právne úkony, ktorých predmetom je najmä, ale nie výlučne nájom (zas platí, čo súd uvádza vyššie – nájomca nemôže uzatvárať zo zákona nájomné zmluvy !)/podnájom, užívanie a / alebo obhospodarovanie, či akékoľvek iné dočasné prenechanie práv k pozemkom tretím osobám k pozemkom na LV XXXX, špecifikovaných v Nájomnej zmluve. Takéto znenie návrhu ho robí nezrozumiteľným a neurčitým a to aj preto, že neuvádza vôbec, o akú nájomnú zmluvu, z ktorého dňa, medzi akými účastníkmi a v akom znení sa má jednať, nestačí len uviesť proste Nájomná zmluva, ale tá musí byť aj dostatočne konkretizovaná a identifikovaná. Rovnako by aspoň približne mali byť konkretizované právne úkony, ktoré nemajú žalovaní vykonávať. Súd síce môže vedieť, o akú zmluvu môže ísť, ale to musia presne vedieť strany, a tiež aj iné osoby, ktorým by vydané neodkladné opatrenie bolo predložené, inak by nemohlo byť ani vykonateľné. Nestačí teda označiť to tak, ako robí v návrhu právny zástupca navrhovateľov.

28. Súd tiež nemôže porovnávať, a bez všetkých zmlúv ani nevie posúdiť rozsah opatrenia, či všetky parcely uvedené v LV č. XXXX sú v dobe rozhodovania o neodkladnom opatrení aj predmetom nájmu, resp. reálneho užívania žalovanými 1/ a 2/, a či voči všetkým parcelám tak hrozí také nebezpečenstvo, že sa vyžaduje vydanie neodkladného opatrenia.

29. Nakoniec, v právnom stave, či v reálnom užívaní parciel a kým ani sám vlastník - žalobca 1/ nemá prehľad, to môže vyriešiť až samotné dokazovanie v spore o meritu veci, nakoniec i to, ktorý nájomca má vlastne platný nájom, komu užívacie práva skončili, aj keď za oprávneného nájomcu žalobcovia považujú žalobcu 2/, čo môže byť žalovanými ale v ďalšom konaní spochybnené.

30. Súd preto má za to, že navrhovatelia/ žalobcovia nespĺnili procesné podmienky na vydanie žiadaného uznesenia o neodkladnom opatrení. A návrh má vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní.

31. Z dočasného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí síce súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie. Neznamená to však, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv neodkladným opatrením dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení musí vziať do úvahy aj možnosť uvedenia pomerov strán do stavu, ktorý tu bol pred vydaním neodkladného opatrenia. Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi stranami je pritom potrebné rozumieť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie. Osvedčovanie nároku na rozdiel od dokazovanie (vo veci samej) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní sa nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako pri riadnom procesnom dokazovaní, avšak výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.

32. Aj keď v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený a osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom

označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie, výsledkom takéhoto postupu musí byť to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

33. Neodkladné opatrenie preto nie je možné nariadiť len na základe ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu, resp. na základe domnienky a fikcie, bez toho, aby boli náležite osvedčené aspoň základné skutočnosti o osobách účastníkov, potrebe neodkladného opatrenia.

34. Teda musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Bolo preto na navrhovateľovi, aby podal riadny návrh a dôkazmi osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného v rámci konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Toto splnené ale v danej veci nebolo. Zároveň treba opäť poznamenať, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť neodpadá ani v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, avšak smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe naliehavosti, potrebe primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia.

35. Ústavný súd vo veci sp. zn. I. ÚS 102/05 uviedol, že tak, ako v prípade nariadenia predbežného opatrenia / teraz neodkladného opatrenia /, aj v konaní o jeho zrušení súd síce nevykonáva rozsiahle dokazovanie, avšak zúžené požiadavky na dokazovanie v súvislosti s rozhodovaním o opatrení však nemožno interpretovať tak, že predbežné opatrenie môže súd vydať bez toho, aby takého dokazovanie vykonal a v potrebnej miere ním preveril vierohodnosť navrhovateľom uvádzaných tvrdení.

36. Z dokladov predložených, resp. nepredložených k návrhu právnu zástupkyňou žalobcov súd nemohol posúdiť návrh z uvedených hľadísk, či návrh je alebo nie je dôvodný, pritom petit návrhu bol neurčitý a nezrozumiteľný, a aj odporujúci právu a bez skutočného posudzovania dôvodnosti návrhu súd z formálnych dôvodov musel návrh odmietnuť.

37. Okresný súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia vychádzal výlučne z podania navrhovateľa a z minima nimi predložených objektívnych dôkazov z hľadiska návrhu. Okresný súd teda rozhodol výlučne na základe tvrdení a dôkazov predložených jednou stranou sporu, bez toho, aby rovnakú možnosť poskytol aj druhej strane, hoci mu to zákon umožňuje / § 329 ods. 1 C.s.p..

38. V zmysle judikatúry ESLP, legitímny výkon spravodlivosti vyžaduje, aby súdy aj v dostatočnej miere uvádzali dôvody, na ktorých sú založené ich rozhodnutia. Rozsah tejto povinnosti môže závisieť od povahy daného rozhodnutia a jeho určenie je vecou konkrétnych skutkových okolností prípadu (mutatis mutandis, Van de Hurk v. Holandsko). Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavovať nielen vo využití všetkých dostupných zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich využitia v súlade s procesnými predpismi (III. ÚS 60/04). Ďalej, rozhodnutie orgánu verejnej moci síce nemusí byť totožné s očakávaniami účastníka konania, avšak „z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach“ (III. ÚS 311/07). Ústavný súd zároveň uvádza, že vyhodnotenie skutkového stavu nesmie byť formalistické, „ale s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu musí dať v zásadných veciach konkrétnu a nespochybniteľnú odpoveď“, pričom „podcenenie tejto povinnosti... vytvoríť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti zreteľne vyvoláva účinky arbitrárnosti a porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru“ .

39. Z procesného hľadiska súd má za to, že si splnil svoju povinnosť svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej popretiu (denegatio iustiae), že teda splnil si svoju povinnosť

zabezpečiť výkon spravodlivosti aspoň v rozsahu zabezpečenia ústavných práv. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru totiž každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ale právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď tiež II. ÚS 76/07). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04 , KS Prešov 6CoCsp/7/2020).

Podľa § 328 ods. 3 C.s.p uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

40. Uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia (§ 331 ods. 2 C.s.p.).

41. Ak bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí súd ostatným stranám nedoručuje (§ 331 ods. 1 ,druhá veta C.s.p.).

42. Súd rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, hoci nespĺňal náležitosti podľa § 326 C.s.p., čiže mohol rozhodnúť aj neskôr (§ 328 ods. 2 C.s.p.).

43. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a príslušné zákonné ustanovenia po zhodnotení predložených dôkazov a po riadnej úvahe rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Daným odôvodnením poskytlo rozhodnutie súdu odpovede na všetky okolnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd jasne vyložil aj svoj myšlienkový postup, pričom svoje závery skutkové aj právne primerane zdôvodnil v požadovanom rozsahu, bez znakov svojvoľnosti či arbitrárnosti, a tieto sa mu nejavia, žeby boli v nesúlade s platnou právnou úpravou, popierajúce zmysel interpretovaných a aplikovaných právnych noriem a vydané uznesenie obsahuje zrejme aj dostatočne náležité a zrozumiteľné vysvetlenie prípadu.

44. Podľa § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Keďže týmto uznesením konanie nekončí, súd výrokom II. rozhodol tak, že o trovách konania rozhodne vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.